

Huonojen uutisten maa

Monenlaiset tahot tutkivat tilastoja, haastattelevat ihmisiä ja arvioivat eri maiden tunnettuutta, suosiota ja mainetta. Mikä on maailman tunnetuin maa? Millä on paras brändi? Minne ihmiset haluaisivat asettautua, jos liikkuminen olisi täysin vapaata?

Pohjoismaat ovat sijoittuneet näissä äänestyksissä lähes poikkeuksetta kärkeen. Suomikin on komeillut joskus paalupaikalla. Pohjoismaiden joukkoon kiilaavat usein Hollanti ja Kanada. Suurvallat ja muut väkirikkaat maat eivät näillä listoilla pärjää.

Luulisi tämän jo riittävän meillekin. Mutta ei. Suomibrändiä yritettiin kirkastaa suurella rahalla ja tunnettujen starojen vetovoimalla. Levisi kuvia, joissa Ollila ja Stubb poseeraavat koululaisjoukon ympäröimänä. Ilman kuvatekstiä olisi luullut, että puffataan hammastahnaa. Brändityöryhmän tuloksista ei sen koommin ole paljoa kohistu.

Britannialla on ollut hyvä brändi. Englannin kieli on levinnyt ympäri maailman. Jopa Larsmon kunnassa pärjää jo lontoolla. Britannian maine on kuitenkin murenemassa. Entisestä maailmanvallasta on tullut huonojen uutisten maa.

Britannia on vielä tänäänkin kummallinen kansakunta. Sen koommin kansalaiset kuin hallituksetkaan eivät tunnu tajuavan, ettei tämä keskikokoinen valtio ole mikään suurvalta. Battler Britton on jo ampunut alas kaikki sakukoneet, ja eurooppalaiset maajussit pääsevät tunnelin kautta helposti saareen.

Britannialla on siis takanaan loistava menneisyys. Jossain päin imperiumin alueella paistoi ennen aina aurinko. Siirtomaat ovat menneet, mutta kansainyhteisöllä on vielä jotakin merkitystä. Britannian monarkki toimii yli 50 itsenäisen maan muodollisena pomona ja käy silloin tällöin merten takana tervehtimässä alamaisiaan.

Saarivaltakunta liittyi nurkuen Euroopan Unioniin vuonna 1973. Pelättiin, että menetetään maailmanjohtajan asema, joka todellisuudessa oli mennyt jo aikoja sitten. Elintarvikkeiden halpatuonti entisistä siirtomaista uhkasi tyrehtyä. Rautarouva Thatcher taisteli maan irti EU:n maataloustuista, mikä on myöhemmin hiertänyt suhteita.

Britannian EU-kansanäänestys oli populismin huippu. Punaisten kampanjabussien kyljissä luki jättikirjaimin, että maa lähettää EU:lle 350 miljoonaa puntaa viikossa ja että se raha voitaisiin käyttää omaan terveydenhuoltoon. Viesti upposi kuin kuuma veitsi voihin. Myöhemmin briteillekin selvisi, että luku on täysin väärä.

Toisen vaaliteeman mukaan maahanmuutto tuhoaa Britannian elinkeinoelämän. Liikun 30 vuoden aikana paljon Englannissa, Walesissa ja Skotlannissa. Maan teollisuuden tekninen taso, jopa hyvien asiakkaittemme, oli valtaosaltaan aataminaikuista. Teollisuus hiipui ja työpaikat menivät. Nykyaikaista menoa edustivat oikeastaan vain japanilasten autojättien tehtaot ja Rolls Roycen suihkumoottorituotanto.

Maahanmuutto Brittein saarille on seurausta siirtomaahistoriasta. Kaukaisista maista otettiin ilmaiseksi kaikki, mitä irti saatiin. Britannian vauraus on siirtomaiden ansiota. Nyt on vihdoin koittanut aika maksaa velat takaisin.

Ipsos Mori -tutkimusyhtiö selvittää eri maiden ihmisten tietämättömyysindeksiä (Index of Ignorance). Indeksikuva kansalaisten käsitystä oman maan oloista. Liekö populistien ansiota, että käsitykset ovat yllättävän vinksallaan. Länsimaista huonoin tällä listalla on Yhdysvallat, ja sen tosiasian kanssa mekin nyt saamme sinnitellä.

Vaikka Iso-Britannia pärjäsikin tietämättömyyslistalla hyvin, jokin meni brexitissä pieleen. Ja sama meno jatkuu. Britanniasta tuli huonojen uutisten maa. Minäkin jätän Vimpelin tänä vuonna väliin.

pajen